

BOYUN EĞME

Sermaye krizde, gözü kemerimizde, Üreten değil çalan ödesin • Sf3

Şöhretler karması değil, Emegün isimsiz kahramanları • Sf4

FATURAYI ÖDEME DÜZENİ DEĞİŞTİR

ÇARESİZ DEĞİLSİN

HAFTALIK SİYASİ GAZETE ■ 25 MAYIS 2018 CUMA ■ 2 TL

KRİZE KARŞI AYAĞA KALKIN

Türkiye 24 Haziran seçimlerine yaklaşırken Türk Lirası her gün değer kaybediyor. Bu değer kaybı her şeyden önce halkın daha fazla yoksullaşması anlamına geldiği için kötü, çok kötü bir gelişmedir. Türkiye Komünist Partisi bu kötü gelişmenin faturasının emekçilere çıkartılmaması için bütün olanaklarıyla mücadele ederken Türkiye ekonomisinin durumuna ilişkin bazı konulara açıklık getirme ihtiyacı duymaktadır.

1. Türk Lirası'nın değer kaybetmesi, ekonomideki kötü gidişin bir nedeni değil bir sonucudur.

2. Türkiye ekonomisi "borçlanma" ile kaynak yaratma, işçi ücretlerini bastırma ve kamu kaynaklarının yağmalanması üzerine kurulu "büyüme" politikasının sonuna gelmiştir. Türkiye ekonomisinin sorunları sermaye düzeninin kendisinden kaynaklanmaktadır.

3. Ekonomik krizler, kapitalizmin

doğasından kaynaklanmaktadır. Türkiye bir kapitalist ülke olarak krizden kaçamaz.

4. Türkiye ekonomisinin sorunlarının tek başına Erdoğan'ın faiz inadından kaynaklandığını düşünmek saçmadır. Türkiye ekonomisi faiz artırımını düzülge çıkamaz.

5. Merkez Bankası'nın özerkliğini talep etmek de yüz kızartıcı bir tutumdur. Merkez Bankası'nın özerkliği demek, ülke ekonomisinin tamamen uluslararası piyasaların denetiminde olmasını istemek demektir. Böyle bir talep işbirlikçilere, Amerikanlara, liberallere yakışır.

6. Burada sorun Merkez Bankası'nın siyasi iktidara bağlı olması değil, bizzat siyasi iktidarın kendisidir. Erdoğan uluslararası

tekellere hizmet etmek üzere kurulmuş bir iktidarın temsilcisidir ve şimdi ona yüklenen görevi yerine getirmekte zorlanmaktadır.

7. Türkiye ekonomisine şirketlerin, patronların gözüyle bakılamaz. Son tahlilde bizi ilgilendiren halkın durumudur. Halkımız kârlarına kâr katan şirketlerin borçlarını, kerdî bataklarını ödemek zorunda değildir.

8. Türkiye başka birçok ülkede yaşanan büyük yıkıma doğru gitmektedir. Eğer halk "bu düzene yeter artık" diyerek ayağa kalkmazsa, patronların iktidarını değiştirmek için harekete geçmezse, krizin faturasını biz ödemeyeceğiz demezse patronlar krizi fırsata çevirir ve emekçi halkın lokması daha da küçülür.

9. Türkiye yerli ve yabancı sermayenin çiftliği değildir. Türkiye ekonomisini,

ayağa kaldıracak şey, bankaların, büyük işletmelerin derhal devletleştirilmesidir. Bunun için halkçı, devrimci, emekten yana bir siyasi iktidarın kurulması yeterlidir.

10. Önümüzdeki seçimlerin sonrasında 25 Haziran günün hangi düzen partisi iktidar olursa olsun yaşanan kriz gerekçe gösterilerek emekçilerin önüne konulacak acı reçeteyi, bu krizin sorumlusu patronların ödemesi için sosyalist seçeneğin güçlenmesi gerekmektedir.

11. Mevcut düzen Türkiye'yi uçuruma sürüklemektedir. Bu nedenle Bu Düzen Değişmelidir. Düzen değişikliği için harekete geçmek tek çıkış yoludur. TKP bunun bir adımı olarak emekçi halkımızı 24 Haziran'da Bu Düzen Değişmeli diyen Bağımsız Milletvekili adaylarını desteklemeye çağırılmaktadır.

**Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komite**

**BU
DÜZEN
değişmeli**

KRİZE PATRONLARIN GÖZLÜĞÜ İLE BAKMAYIN

Halkın ekmeğini çalıyorlar

Türkiye'deki olası bir ekonomik çöküşün etkileri değerlendirilirken yaşı yetenlerin aklına 1994 ve 2001 krizleri geliyor. 2001 sonrası Türkiye için özel bir dönem oldu. Sermaye düzeni AKP iktidarının da yardımıyla dışa bağımlılıkta, kamu varlıklarının talanında ve emekçilerin sömürülmesinde çok büyük yol kat etti. Bu nedenle olası bir yıkımın sonuçları da çok daha ağır olacak.

Para pula dönerken bu tozduman içinde sermaye kendi bakışını da topluma dayatıyor. Vatandaş olmayan dolar birikimlerinden ne kaybettiğini hesaplamaya çalışıyor, dış kaynak finansmanının artması ve güçleşmesine dertleniyor. Oysa Türkiye ve dünyadaki değişik örneklerde görüldüğü gibi kaynak güzelce bulunuyor, birilerinin serveti de erimiyor, artıyor. Bizim 1994 ve 2001 krizlerine ve 2008 krizi sonrası ABD bankalarına, Yunanistan sermayesine bakılabilir. Halkın ekmeğini küçülttükleri oranda semirmeye devam ediyorlar. Halkın ekmeğinin küçülmesi sadece yoksullaşma anlamına gelmiyor. Ölçeği büyüyen bir saldırıya direnme gücünün kırılması işçileri, emekçileri bir "toplumsal varlık" olmaktan da uzaklaştırıyor.

Tablo, Türkiye ekonomisinin ulaştığı ölçek ve artan dışa bağımlılık nedeniyle önceki krizlerden çok daha ağır bir yıkıma işaret ediyor. Türkiye emekçilerine daha önce görülmemiş ölçekte bir işsizlik, yoksullaşma dalgasının yanı sıra hayatın daha fazla dışına itilme tehdidi de yöneltiliyor.

1994 KRİZİ: 500 BİN İŞSİZ

1994 krizinde TL dolar karşısında yüzde 146 değer kaybetti. Enflasyon da yüzde 100-120 aralığına çıktı. 18 milyar dolar ihracaat, 23 milyar dolar ithalata karşılık cari açık 6,5 milyar dolar oldu. Türkiye'nin toplam borcu 26

milyar dolardı, 18,5 milyar doları kısa vadeliydi ve 1994 yılında ödendi.

Kriz emekçilere işsizlik, reel ücret düşüşü olarak yansdı. Sanayi sektörleri ağırlıklı olmak üzere 500 bin kişi işsiz kaldı. Taşeronlaşma, kayıtdışılık arttı. İşçi sınıfı yoksullaştı. Bu doğrudan etkiler dışında 1994 krizi, ülkenin dışa bağımlılığının artışıyla çok önemli bir halka olan, Avrupa Birliği ile Gümrük Birliği Anlaşması'nın imzalanmasını hızlandırdı. Sermaye düzeni uluslararası sermayeye bağımlılık konusunda büyük bir atılım yaptı. Bugünü için den çıkılmaz kılan büyük tahribatın yapı taşları döşenmiş oldu.

2001 KRİZİ: 2 MİLYON İŞSİZ

2001 krizinde TL dolar karşısında yüzde 116 değer kaybederken enflasyon da yüzde 55-60 aralığına çıktı. 28 milyar dolar ihracat, 55 milyar dolar ithalata karşılık cari açık 10 milyara ulaştı. Ülkenin toplam dış borcu 114 milyar dolar, kısa vadeli borç tutarı ise 29 milyar dolardı.

Bankacılık ve sanayi sektörleri ağırlıklı olmak üzere 2001 krizinde 2 milyona yakın emekçi işini kaybetti. Ancak emekçilerin kaybı bundan ibaret kalmadı. Kamu bütçesindeki açıkları kapatmak için vergiler artırıldı. 2002 yılında uygulanmaya başlanan ve "Derviş programı" olarak adlandırılan IMF programı ile büyük bir özelleştirme saldırısı hayata geçirildi. Bu sadece kamunun elindeki var-

"KESİN TESLİMİYETİN SON BULMASI İÇİN..."

Değerli Marksist iktisatçı Korkut Boratav kriz tartışmaları ile ilgili Boyun Eğme'ye şunları söyledi:

AKP 2002'de IMF ve Dünya Bankası'nın neoliberal politikalarını olduğu gibi benimsedi; 2015'e kadar sadakatle uyguladı ve Türkiye ekonomisini Cumhuriyet tarihinin en ağır dış bağımlılık koşullarına sürükledi. Bu bağımlılık, iktidarın bugünkü hareket alanını vahim derecede sınırlamıştır. Şimdi AKP, finans kapitalin geçmişte itirazsız benimsediği bir-iki kuralını, "mızıkçılık ederek" ihlal etmeye kalkıştığı için cezalandırılmaktadır. Bu "ceza", bugün döviz piyasaları üzerinden işletiliyor; seçimler sonuçlandıktan sonra ise muhtemel bir IMF programının sert "kemer sıkma" reçeteleri içinde emekçi sınıflara aktarılacaktır. Uluslararası finans kapitale kesin teslimiyetin son bulması, Türkiye'nin tüm emekçi sınıflarının geniş ve örgütlü bir koalisyon içinde iktidara yürümesi ile gündeme gelebilir.

lıkların satışı anlamına gelmedi; eğitim, sağlık, enerji gibi alanlar da sermayeye açıldı. Doğrudan özelleştirmeler yoluyla 80 milyar dolar, "serbestleştirilen" sektörlerle birlikte 150 milyar doların üzerinde bir varlık, değer sermayeye aktarıldı. AB'ye uyum yasaları başta olmak üzere uluslararası sermayeye eklenme konusunda Cumhuriyet tarihinin kalanıyla karşılaştırılmayacak büyüklükte adımlar atıldı. Ekonominin merkezi ülke dışına taşındı.

2018 VE SONRASI: ÇOK DAHA AĞIRI GELİYOR

2018 Türkiye'si'ni 1994 ve 2001 koşullarından ayıran bir önemli başlık toplumsal yapıdaki dönüşüm. 1994 ve 2001'de emekçilerin neredeyse yarısı hala tarım sektöründeydi. Bugün bu oran yüzde 18'e geriledi. Krizin etkilerini çok daha doğrudan hissedecek, sanayi ve hizmet sektörlerinde çalışan daha geniş bir işçi sınıfı var. Emekçilerin büyük bölümü hizmet sektörlerinde çalışıyor. Reel ücretlerdeki gerileme başta olmak üzere ekonomideki olası bir

çöküşün etkilerinin önceki krizlerdeki gibi bazı sektörlerle sınırlı kalmayacağı, çok daha yaygın ve nicel olarak önceki krizleri aşan bir düzeye ulaşması mümkün.

Ekonominin dışa bağımlılığı yine 1994 ve 2001 ile karşılaştırılamayacak kadar artmış durumda. Hem nicel ölçütler hem de nitel anlamda çok daha ileri bir düzey söz konusu. 2018 yıl başından

bugüne TL'nin dolar karşısında değer kaybı yüzde 30'u aştı. 2017 yılında ihracat 157 milyar, ithalat 234 milyar, cari açık da 41 milyar dolara ulaştı. 2018 yılında cari açığın 55-60 milyar dolar aralığına çıkması bekleniyor. Yıl içinde ödenmesi gereken kısa vadeli dış borç tutarı 23,6 milyar dolar, toplam dış borç tutarı ise 453 milyar dolar.

ÖLDÜRÜR KAPİTALİZM ÖLDÜRÜR KAPİTALİZM ÖLDÜRÜR**16 MAYIS/KARS**

Kağızman'da Aras elektrik dağıtım şirketinin yüksek gerilim hattında çalışan taşeron işçisi Sedat Dursun (25) yüksekte düşerek yaşamını yitirdi.

17 MAYIS/İZMİR

Bayraklı ilçesinde, bina inşaatında tuğla ile duvar örerken dengesini kaybedip, 4'üncü kattan düşen işçi Hasan Kocabaş (62) yaşamını yitirdi.

20 MAYIS/SAMSUN

Atakum'da bir inşaatın dokuzuncu katından düşen inşaat işçisi Hamit Aksoy (36) yaşamını yitirdi.

21 MAYIS/KARABÜK

Yenice Devlet Hastanesi'nde çalışan engelli işçi Züleyha Koymatoğlu (27) çamaşırhanedeki büyük silindir ütüye eşarabını kaptırdı. Boyunu kırılan Koymatoğlu yaşamını yitirdi.

21 MAYIS/ELAZIĞ

Kovancılar ilçesindeki Eti Krom fabrikasında bir işçi hayatını kaybetti. Teknik personel

olarak çalışan Mehmet Özgen (40), pişirme fırınlarını ham madde ile besleyen raylı sistemdeki arızayı gidermeye çalıştığı sırada sistem faaliyete geçti. Vagonların arasında sıkışan Özgen çevredekilerin yardımıyla sıkıştığı yerden çıkarıldı. Yapılan müdahalelere rağmen kurtarılamayarak yaşamını yitirdi.

21 MAYIS/İSTANBUL

Üçüncü havalimanı şantiyesinde deniz tarafındaki limanda meydana gelen iş cinayetinde bir taşeron işçi yaşamını yitirdi.

21 MAYIS/KAHRAMANMARAŞ

Su ve Kanalizasyon İdaresi'nin (KASKİ) yürüttüğü kanalizasyon çalışmasında göçük altında kalan Sezgin Özbey (31) yaşamını yitirdi.

22 MAYIS/MANİSA

Soma'da yapımı devam eden çimento fabrikasında montaj işinde çalışan işçiler Abdüsselam Özyayın (20) ve Hacı Mustafa Aslan (26), vincin halatının kopması sonucu buldukları sepetten düştüler. Özyayın, olay yerinde yaşamını yitirdi

İŞÇİ ARKADAŞ, UYUMA!

TL'nin değer kaybı, ya da yüksek oranlı devalüasyonu TÜSİAD danışmanları, borsa uzmanları, emekçilere doğrudan yansımaları

- Hem bankacılık sektörü hem de sanayi ve hizmet sektörlerinde kur ve vade uyumsuzluğuna dayalı batışlar, kredi yeniden yapılandırılmaları gibi uygulamalar, işçi çıkarmaları gündeme getirecek.
- Kurdaki artış üretimde ithal girdi bağımlılığı ve döviz bazındaki borçlar, hizmet sektörlerinde de döviz bazındaki borçlar nedeniyle mal ve hizmet fiyatlarında artışa yol açacak. Tüketici fiyatlarında yüzde 10, üretici fiyatlarında yüzde

15 civarında olan enflasyonun yüzde 20-25 aralığına doğru hareket etmesi mümkün. Reel ücretlerde ve dolayısıyla alım gücünde en az bu oranda azalma, yoksullaşma yaşanacak.

- İşçilere, "zor durumdaki" patronları ve onların şirketleri için "fedakarlık" dayatılacak. Daha az sayıda işçinin daha fazla çalışması istenecek. Reel ücretler toplamı bir de bu şekilde düşürülmüş olacak.
- İşçilerin birikimi İşsizlik Sigortası Fonu ve benzer diğer kamu varlıkları "sermaye kurtarma operasyonu" için yağmalanacak.

TOPLUMCU
ANAYASA
DİYOR Kİ!

Madde 31- Sendikalaşma ve grev hakkı tüm emekçileri kapsayacak biçimde yasalarla güvence altına alınır. Sendikalar ve işyerlerindeki iktidar organları, çalışma koşullarının iyileştirilmesi, işçilerin dinlenme, kültür ve spor olanaklarının genişletilmesi için yetkilidirler.

BOYUN
EGME

SERMAYE KRİZDE, GÖZÜ YİNE KEMERİMİZDE

Üreten değil çalan ödesin

AKP OHAL'e dayanarak bir grevi daha yasakladı. Bahanesi aynı: Milli güvenlik... Sodanın milli güvenlikle ne ilişkisi olabilir? Camın hammaddesi soda. AKP iktidarının sermaye için yarattığı camdan kalenin kırılmak üzerine olduğuna delalet. Bu halde işçiye, emekçiye vadettikleri tek şey seçimden sonra "kemer sıkma" politikası. Tayyip Erdoğan kalsa da gitse de böyle bu. "Kemer"den kastettikleri de her zamanki gibi emekçinin, ücretlinin kemeri. Yoksuldan alıp varsıla vererek bir imparatorluk inşa etmeye kalkışanlar için yolun sonu görünüyor. Direnmezsek krizlerini yine bizim kapımıza bırakıp kaçacaklar.

Petrol-İş sendikasının örgütlü olduğu Şişecam'a bağlı Soda Sanayi A.Ş.'de Çarşamba günü başlayacak grev, Bakanlar Kurulu tarafından "milli güvenliği bozucu nitelikte" olduğu gerekçesiyle ertelendi. Kuruluş cam sanayinin hammaddelelerinden biri olan soda üretiyor. Yani milli güvenlikle uzaktan yakından ilgisi yok. Neyle var? İşverenin rahatının kaçması, kârının

azalmasıyla. Bu erteleme ile AKP'nin iki yıldır ülkeyi cenderede tutmak için ilan ettiği OHAL'in "amacına uygun" işçi düşmanı patron dostu bir kararla daha karşı karşıyayız.

OHALDE GREV YASAK

OHAL'de grevin fiilen yasaklandığını ortaya koyan bu karar, Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan'ın patronlara OHAL ile ilgili yaptığı açıklamalarla tutarlı. Erdoğan, Nisan ayı sonunda pat-

ronlara "Bir tane fabrikada grev söz konusu mu? Böyle bir şeyde anında müdahalemizi yapıyoruz. Ve OHAL anında bir çözüm kaynağı oluyor. Huzurun olduğu bir ortam var, böyle bir ortamda bunlar OHAL'in olmamasını tavsiye ediyorlar.

Tezgâh bozulacak o yüzden, size biz bu tezgâhı bozdurmuyoruz" demişti. Özeti, grev işçinin hakkı, iktidarın başına göre patrona tezgâh kurmak onun görevi, bu tezgâhı bozmak isteyen

emekçiler ise yıkıcı...

193 BİN İŞÇİ MAĞDUR

Son grev "erteleme" ile beraber AKP döneminde toplam 193 bin işçinin grevi yasaklandı. Bu dönemde, greve çıkabilen işçi sayısı ise 81 bin ile sınırlı kaldı. 2002'den bu yana yasaklanan grev sayısı 15 oldu...

"YILGINLIK YOK"

Soda Sanayi A.Ş.'de çalışan 542 işçi, yasaklama kararını "Direniş var, yılgınlık yok!" sloganıyla karşıladı. Bu saldırının düğümlendiği yer de işte tam burası. Yılgınlığa mahal yok!

ENKAZI KİM KALDIRACAK?

AKP'nin sermaye için dikensiz gül bahçesi yaratmak için uğraştığı 16 yılın enkazı emekçilerin üzerine ağır yoksullaşma olarak çöküyor. AKP, iktidara geldiği 2002'nin sonunda Türkiye'nin toplam dış borcu 97 milyar dolardı, 2017 sonunda 453 milyar dolara ulaştı. 2002'de dış borcun 67 milyar doları kamuya, 30 milyar doları özel sektöre aitti. 2017'de 98 milyar doları kamuya, 355 milyar doları özel sektöre ait. Yılbaşından bu yana özel sektörün dış borç yükümlülüğü 1,34 trilyon TL'den 1,75 trilyon TL'ye çıktı ve 410 milyar lira arttı. Bu tablo karşısında işçiye, emekçiye vadettikleri tek şey seçimden sonra "kemer sıkma". Tayyip Erdoğan kalsa da gitse de böyle bu. "Kemer"den kastettikleri her zamanki gibi emekçinin, ücretlinin kemeri. Yoksuldan alıp varsıla vererek bir imparatorluk inşa etmeye kalkışanlar için yolun sonu görünüyor. Direnmezsek krizlerini yine bizim kapımıza bırakıp kaçacaklar. Bu durumda geriye tek yol kaldı. Ayağa kalkmak. Ya ayağa kalkacağız ya altında kalacağız. Denklem bu kadar sade ve net.

ANAYASA DA ASKIDA GREV HAKKI DA

Türkiye'de grev hakkı 27 Mayıs sonrasında 1961 Anayasası ile güvence altına alındı. 1961 Anayasası, grevi anayasal bir hak olarak tanıırken lokavta yer vermemişti. Grev ertelemeden söz edilmiyordu. 1963 yılında çıkarılan 275 sayılı yasada grev erteleme kurumuna yer verildi. Ancak ertelenen grevlere erteleme süresi sonunda devam edilebiliyordu.

Grev hakkı büyük darbeyi 12 Eylül ile birlikte yedi. 1982 Anayasasında grev hakkı yanında lokavta da yer verildi. Darbeciler bunun yanında Anayasa'ya grev erteleme ve yasaklama mekanizmasını ve Yüksek Hakem Kurulu'nu

koydular. Böylece grev hakkını kullanılamaz hale getirdiler.

AKP 2012 yılında 6356 sayılı yeni bir sendikal yasa çıkardı ve 12 Eylül ürünü grev erteleme mekanizmasını aynen korudu. Bunun yanında erteleme adı altında fiili bir yasaklama mekanizma getirildi. Buna göre ertelenen grevler 60 günlük sürenin bitiminde yeniden başlatılmıyor. 60 gün içinde Danıştay yürütmeyi durdurma kararı vermezse sendika ya işverenle uzlaşmak veya Yüksek Hakem Kurulu'na başvurmak zorunda. Yani Türkiye'de hükümetin izin vermediği hiçbir grev yapılamaz demek bu.

ADI ERTELEME, GERÇEKTE YASAKLAMA

AKP döneminin sabitlerinden olan grev "ertelemelerinin" adı erteleme, gerçeği yasaklama. 6356 sayılı Sendikalar ve Toplu İş Sözleşmesi Kanunu, Bakanlar Kurulu'na milli güvenlik, genel sağlık ile ekonomik ve finansal istikrar gerekçeleri ile grev erteleme yetkisi tanıyor. Yasada "erteleme" denmekle birlikte fiiliyatta ortaya çıkan uygulama yasaklama şeklinde. Çünkü ertelenen grevlerin yeniden başlaması söz konusu değil. "Erteleme" süresi içinde taraflar anlaşamazsa uyuşmazlık "Yüksek Hakem Kurulu" tarafından çözülüyor. O nedenle erteleme demek, davanın divana kalması demek! Çünkü Yüksek Hakem Kurulu, işveren ve hükümet temsilcilerinin çoğunlukta olduğu bir yapı.

Böylece işçinin grev hakkı rafa kaldırılmış oluyor. Toplu pazarlık ve grev hakkı fiilen yok ediliyor. Bu, Anayasayı toptan rafa kaldırmış bir iktidar için şaşırtıcı bir uygulama değil. Her şey iktidarın iki dudağının ucunda. Bakanlar Kurulu

istediği grevi standart bir gerekçe göstererek yasaklayabiliyor. Üstelik son seçimle birlikte kendisi de ortadan kalkacak bir kurul bu.

AKP'nin standart yasaklama gerekçesi ise "milli güvenlik". 12 Eylül faşizminin uydurduğu bu muğlak terim nereye çeksen oraya uzayan sihirli bir sözcük. İşçinin grev yapması neden milli güvenliği tehdit etsin? Otomobil, otomobil lastiği, metal eşya, pencere camı, soda, şişe, cam üretiminin durması milli güvenliği nasıl ve ne şekilde bozar?

Grevin bozacağı tek şey patronun rahatı, kâr oranı. Bu iktidar da onların rahatını sağlamak, kârını artırmak için var. Yani grev ertelemelerine gerekçe gösterilen şey koca bir yalandan ibaret. Alınan karar da hukuksuz, keyfi, işçi düşmanı. Grev hakkı rafa kaldırıldığı gibi yargısal güvenceden de yoksun bırakıldı. Hukuk tanımaz iktidar bu konudaki yüksek mahkeme kararlarını da tanımamakta ısrar ediyor.

SAMANALTI / Sait Munzur

ŞÖHRETLER KARMASI DEĞİL, KOMÜNİST EMEKÇİLER

Emeğin isimsiz kahramanları

BU DÜZEN DEĞİŞMELİ

**YOLUNUZ AÇIK OLSUN
YOLUMUZ AÇIK**

Bu Düzen Değişmeli Platformu bağımsız milletvekili adaylarını duyurdu. Çalışmalar başladı. Bildirgeleri dağıtıyor, toplantılar yapıyor, ev ev, sokak sokak, fabrika fabrika, direniş direniş toplantıları yapıyor, örgütleniyor. Gözümüzü bile ezdirmeyiz. Seçim meydanlarını düzen partilerine, onlara yanılmama, sahte umutlara, gücünü çaresizlikten, alternatifsizlikten alan alternatiflere, yanardönüşte, samimiysenizdirde bırakacak, halkımızı birli sızetin insafına terk etmeyeceğiz.

TUĞÇE SEZEN GEDİK ADANA Bağımsız Milletvekili Adayı	ALİ RIZA AYDIN ANKARA 3. BÖLGE Bağımsız Milletvekili Adayı	ÖZGE AYDEMİR GÜNEY ANKARA 3. BÖLGE Bağımsız Milletvekili Adayı	SEVİNÇ (İLKUCAN) SETTERARUT ANTALYA Bağımsız Milletvekili Adayı	SALİH ÇAM BURSA 1. BÖLGE Bağımsız Milletvekili Adayı	BERNA İRİSOY CANAKKALE Bağımsız Milletvekili Adayı
SELAHATTİN TUNÇA DIYARBAKIR Bağımsız Milletvekili Adayı	OKTAY YOLSEVER ESKİŞEHİR Bağımsız Milletvekili Adayı	AYDEMİR GÜLER İSTANBUL 1. BÖLGE Bağımsız Milletvekili Adayı	ORHAN AYDIN İSTANBUL 2. BÖLGE Bağımsız Milletvekili Adayı	ATAKAN BOYOĞLU İSTANBUL 3. BÖLGE Bağımsız Milletvekili Adayı	DENİZ AKIK BİNBAŞI İZMİR 1. BÖLGE Bağımsız Milletvekili Adayı
KEMAL ORUĞAN İZMİR 2. BÖLGE Bağımsız Milletvekili Adayı	MUSTAFA TOZKOPARAN KOCAELİ Bağımsız Milletvekili Adayı	LÜTFİ DİLEK KONYA Bağımsız Milletvekili Adayı	DERYA DEMİR MERSİN Bağımsız Milletvekili Adayı	TURAN ARSLAN TEKİRDAĞ Bağımsız Milletvekili Adayı	

TAŞIN ALTINA ELİNİ KOYMA ZAMANI

Direnen, boyun eğmeyen insanları, bu sistemin ayakta kalmasını sağlayan emekçilerle mücadele edenler, bu sistemin ayakta kalmasını sağlayan emekçilerle mücadele edenler, bu sistemin ayakta kalmasını sağlayan emekçilerle mücadele edenler...

Bu Düzen Değişmeli Platformu, 17 seçim bölgesinde bağımsız adaylarla seçime giriyor. Bağımsız Aday olmak üzere görev aldıklarında 17 aday da Türkiye Komünist Partisi üyesiydi. Yaşam öykülerine de yer verilen seçim bildirgeleri yüzbinlerce basıldı ve seçim bölgelerinde dağıtılıyor.

Işçinin davasında yerini almış aydınlar, emekçiler, işçiler var Bu Düzen Değişmeli diyenlerin listesinde. Seçim çalışmalarına işçi direnişlerini ziyaret ederek, direnen insanlarla dayanışma içinde başladılar. Bağımsızlar bir tarafta. Az ötede ise düzenin yüksek siyaseti var. Seçim ittifaklarının, yüksek matematik hesaplarının, kim hangi adayla nasıl sağa savrulmuş ya da kim hangi adayla solu kucaklamış tartışmalarının gölgesinde kalan şey

şu: Hangi sınıf adına, hangi sınıf için, ne söylüyorlar? Bu Düzen Değişmeli adaylarının hızlı başladıkları çalışmalarda en çok duydukları cümle bu: İşçileri aday gösterdiniz ha! Şimdiden birçok yerde hakkını alamadığı için direnen işçiler, grev hazırlığındaki fabrikalar, sendikaya üye olduğu için işten atılanlar kucakladı Bu Düzen Değişmeli Platformu'nun bağımsız adaylarını. Ekmeğini bölüşmesini bilen emekçiler "çok güzel ama oyları bölmeyin" demedi.

"Bizdensiniz, bizim yanımızdasınız ve mücadelemiz bizim için. Bunu anladık" dediler. Dönekliğin, kendi sınıfına ihanetin, tembelliğin, köşe dönmeçiliğin ve asalaklığın hakim olduğu siyaset sahnesine yorulmaksızın sürdürdüğü mücadelesiyle, yaşam kavgasını paylaştığı işçilere gönülden bağlılığı ile çıktı Bu Düzen Değişmeli diyen adaylar. Bağımsız adayların bildirgelerinde yer alan yaşam öykülerinden birkaç örneği okurlarımızla paylaşıyoruz.

"METAL İŞÇİSİYİM; KAYNAKÇI"

"Yıllarca çalıştıktan sonra, o da patronları sahtekarlık yapmayı primlerini yatırımlarına SGK kaydını "emekli" olarak değişenlerdenim. O yüzden emekli işçi değil işçiyim hâlâ. İşçinin emekliliğe hak kazandığı kadar, emekli hayatı yaşamaya da hak kazandığı bir ülkede yaşamıyoruz. 1964'te Tarsus'ta doğdum. İlk ve ortaokulu Tarsus'ta bitirdikten sonra 1982 yılında işçilik hayatına başladım. Önce Soma Termik B

Santrali, ardından Gökova Termik Santrali'nde kaynak ustası olarak 16 yıl çalıştım. 1998'de Gebze'ye taşındım ve Sarkuysan fabrikasında döküm işçisi olarak işe başladım. 2015 yılında bu fabrikadan emekli oldum. Sendikal örgütlenmede aktif olarak yer aldım. Çalıştığım fabrikada örgütlü Birleşik Metal İşçileri Sendikası'nın işyeri temsilcisi oldum. Mesai arkadaşlarım beni altı kez işyeri sendika temsilcisi olarak seçti.

MUSTAFA TOZKOPARAN
KOCAELİ Bağımsız Milletvekili Adayı

"EMEKÇİLERE HAKLARINI ANLATTIM"

LÜTFİ DİLEK
KONYA
Bağımsız Milletvekili Adayı

Köyde doğan her çocuğun iki doğum tarihi vardır. 1 Ocak ya da 15 Haziran. Benim doğum tarihim 15 Haziran 1954. Doğduğum yer Konya Cihanbeyli Kırkışla köyü. 1968'de TKP ile tanıştım, 1971'de üye ve emekçisi oldum. Birçok farklı işte çalıştım, her sektörden emekçinin yaşadığı sömürüyü gördüm. Emekçilere haklarını anlattım, Partimi örgütledim. İşçilik yaşamıma 10 yıl çalıştığım ecza deposunda başladım. Köyde tarlalarda geçen zamanı saymazsak. Emekçilerin örgütlenmesinin yakıcı hale geldiği bir dönemde sendikalarda profesyonel olarak çalışmaya karar verdim. Maden-İş sendikasında ve Bank-Sen de sendikacılık yaptım. Seydişehir Alüminyum Tesislerinde işçi olarak çalıştım. Burada da DİSK sendikasının örgütlenme daire başkanı olarak görev aldım. 1980 darbesinde her örgütlü komünistin başına gelen benim de başıma geldi: tutuklandım ve yargılandım. 1981 yılında bırakıldım. Yargılama yıllarca sürdüğü için bir süre iş bulamadım. Örgütlü yaşamdan ise vazgeçmedim. Konya Şeker Fabrikası'nda işçi olarak çalışmaya başladım. Rusya'dan Türkiye'ye malzeme taşıyan tırlarda şoförlük yaptım. 1999'da emekli oldum ama Türkiye'de her emekçi gibi çalışmaya devam etmek zorundaydım. Şehirlerarası otobüs firmalarında şoförlük yaparak sürdürdüm ekme kavgamı. Bir süre de işçi servislerinde şoförlük yaptıktan sonra fiilen de emekliye ayrıldım. Ancak sosyalizm mücadelesinden hiç bir zaman emekli olmadım.

"SINIFIN KALBI İSTANBUL'DA ATAR"

ATAKAN BOYOĞLU
İSTANBUL
3. BÖLGE
Bağımsız Milletvekili Adayı

İstanbul için tek bir tanım yetmez elbette ama ülkemizde toplumsal mücadelenin ve üretimin, işçi sınıfımızın kalbi İstanbul'da atar demek herhalde abartı olmaz. Ülkenin her yerinden, her kökenden, her inanış ve kültürden emekçilerin türlü nedenlerle göç ettiği bir kent olması da cabası. Ben de Erzincanlı Alevi bir aileden geliyorum. Beş çocuklu bir işçi ailesinin üçüncü çocuğuyum. İlkokulu Erzurum'da, ortaokul ve lise öğrenimimi İstanbul'da tamamladım. Maddi yetersizlik nedeniyle üniversite öğrenimimi tamamlayamadım. 2004 yılında Türkiye Komünist Partisi'ne üye oldum. Uzun bir süre Güngören ve Bağcılar bölgelerinde tekstil işçileri arasında mücadeleye emek verdim. Kentsel dönüşüme karşı Tozkoparan Kültür ve Dayanışma Derneğinin kuruluşunda görev aldım. Bakırköy, Bahçelievler, Küçükçekmece, Fatih, Esenler ve Güngören'de siyasi çalışmalar yürüttüm.

"SİSTEMİN AĞIRLIĞIYLA ERKEN TANIŞTIM"

Eskişehir doğumluyum. İlkokulu 3 şehir 3 bölgede okudum. Okul serüvenim 3. sınıfa geçtiğimde ailemin Şirnak'a tayininin çıkmasıyla Şirnak'ta devam edecekti ancak bu çok kısa sürdü. 1989'da ailem, dönemin çalkantılı atmosferi nedeniyle Şirnak'ta eğitim alamayacağına karar verdi. Önce Ankara'ya babaannemin yanına, okulda uyum sorunu yaşayınca da anneannemin yanına İzmir'e gittim. Sistemin yanlışlığı, ağırlığıyla 9 yaşında tanışmış oldum. İlkokulu İzmir'de bitirdim. Şark görevini tamamlayan babamın tayini Ankara'ya çıkınca ailemle tekrar bir araya geldim. Aliye Yahşi Anadolu Kız Meslek Lisesinde Kuaförlük bölümünü 1998'de tamamladım. Sonraki 6 yıl boyunca bir kuaför salonunda çalıştım. 2004'te kendi kuaför salonumu açtım. 2014 Kasım'ında birçok küçük esnaf gibi ağırlaşan yüklerle dayanamayıp dükkani kapattım. 2016 Ekim'inde Ostim'de bir fabrikasının baskı bölümünde işe başladım. 4 ay öncesine kadar baskı bölümünde çalışıyordum. Şimdi 6 aylık hamile olduğum için aynı fabrikanın ofis bölümündeyim.

ÖZGE AYDEMİR GÜNEY
ANKARA 3. BÖLGE
Bağımsız Milletvekili Adayı

OKUMAK İÇİN ÇALIŞAN MİLYONLARCA GENÇ GİBİ

Ordu ili Gürgentepe ilçesinde 1988'de doğdum. Ailemin sekiz çocuğu içinde beşinci çocuğum. İlkokulu ve ortaokulu okuyup bitirdikten sonra sıra liseye geldi. Böylece kapitalizmin zorluklarıyla çocuk yaşta tanıştım. Ailemin ekonomik durumu iyi değildi; eğitimime devam edebilmek için İstanbul'a gelerek çocuk yaşta inşaatlarda çalışmaya başladım. Beylikdüzü 75. Yıl Cumhuriyet Lisesi'ne 4 yıl boyunca hem okuyup hem çalışarak devam ettim. 2008 yılında Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi İnşaat Mühendisliği Bölümüne girdim. İnşaatlarda çalışmaya 4 yıl süren üniversite hayatım boyunca da okuldan arta kalan günlerde ve resmi tatillerde devam ettim. 2012 yılında mezun olduktan sonra geçirdiğim hastalık nedeniyle tedavi gördüm ve bu sırada 6 ay işsiz kaldım. İstanbul'da saha mühendisliğiyle "eğitilmiş emekçi" hayatım başladı. Ardından Çorlu'da bir inşaat şirketinde şantiye şefi olarak çalıştım. 2017 yılına kadar proje müdürlüğü yaptım. Başka bir inşaat şirketine de proje müdürlüğüm 6 ay sürdü. 2016'da evlendiğim Mimar Ceren Arslan ile birlikte kendi Proje Yönetimi ofisimizi açtık. Çalışmaya devam ettiğimiz süre içinde İş Sağlığı ve Güvenliği yüksek lisans eğitimimi tamamladım.

TURAN ARSLAN
TEKİRDAĞ
Bağımsız Milletvekili Adayı

